

Stjórin á P/F Laksaaling er framvegis ikki í iva um, at skal alingin mennast í Føroyum, er neyðugt við útlenskum fæfingi (kapitali).

GRÆKARIS DJURHUUS
MAGNUSSEN

- Í Íslandi datt alivinnan niðurlýri, meðan hon hóraði undan í Føroyum. Orsøkin at hon hóraði undan í Føroyum var, at tað almenna valdi at halda fingranar burtur. Og politikarar skulu framvegis halda fingranar burtur frá alivinnuni, skal henni verða lív lagað.

Tað sigur stjórin í P/F Laksaaling, Kristjan á Neystabø.

Tað hevur skapt eitt sindur av røringi, at norðmenn hava keypt seg inn í P/F Laksaaling, og at P/F Laksaaling ætlar at økja framleiðsluna av alifiski munandi. Tøl sum 10.000 tons um árið verða nevnd í norska blaðnum „Norsk Fiskeoppdrett“. Men í fyrsta lagi verður kortini ikki talan um 10.000 tons.

- Ætlanin hevur ongantið verið at framleitt 10.000 tons norðuri í Sundalagnum. Annað er so, hvat tú setir nøsina upp eftir, sigur Kristjan á Neystabø.

Hann hevur áður sagt við Sosialin, at ætlanin er í minsta lagi at tvífalda framleiðsluna.

- Í øðrum lagi hevur tað ómetaliga stóran týðning fyrri føroyska aling at fáa útlendskt fæfingi inn í føroyska aling. Vit rópa so nógv eftir vágafúsum kapitali, norðmenn koma við, sigur Kristjan á Neystabø.

Hann sigur, at sum er hava føroysku alifyrirkur-

- Politikararnir skulu halda fingranar burtur frá alivinnuni. Á tann hátt hevur hon møguleika at yvirleva, sigur Kristjan á Neystabø, stjórin í P/F Laksaaling. Mynd: Jóhan

Fæfingi avger aliframleiðsluna

nar ikki peningaliga orku at skipa soleiðis fyrri, at fiskurin verður meirviðgjørdur í Føroyum.

- Í lýtuni flyta vit ráan laks av landinum. Og eg havi dømi um, at føroyingar sita í øðrum landi og arbeiða laksin, sigur Kristjan á Neystabø.

Hann visir soleiðis á, at fiskurin verður fluttur hagar, fæfingið er, og har verður hann so arbeiðdur.

- Tað er bara ein møguleiki, skal fiskurin arbeiðast á staðnum; tað er at flyta fæfingið hagar fiskurin er. Tað gera skotar, tað gera hetlingingar, og tað eiga vit eisini at gera, sigur hann.

Í lýtuni verður laksurin fyrri tað mesta blóðgaður, innvolurin tikið úr, ísur verður lagdur í hann, og so verður hann sendur av landinum.

Ongin norskur sjórænari
Kristjan á Neystabø sigur við Sosialin, at norðmenninir, sum P/F Laksaaling er farin í samstarv við, eru millum dugnaligastu alarar í Noreg.

- Hetta eru ikki norskir sjórænari, men dugnaligir menn innan alivinnuna. Meðan aðrir norðmenn hava valt Skotland og Hetland, so hava hesir valt Føroyar, sigur hann.

Kristjan á Neystabø sigur, at tað sum hendir í veruleikanum, er at teir senda ein kekk upp á 10 mió. kr. í Sparikassan.

- Vinnuliga merkir hetta m.a., at vit kunnu senda fólk til Noregs, meðan teir kunnu senda onkran hendaðvegin fyrri at læra av hvørjum øðrum. Og tað tænar alivinnuni, sigur hann.

Hann sigur, at í veruleikanum eru Almennastovan og ALS størstu arbeiðsgevararnir í Sundalagnum.

- Útlenska fæfingið kann virka fyrri, at fólk í staðin kunnu fáa sína lön frá fiskaarbeiði. Tað mugu miða ímóti, sigur hann.

Avreiðingarprísirnir mugu betrast

Føroysk flakavinnufólk geva ikki bara óvirkaða fiskinum skuldina fyrri at syndra flakavinnuna. Alneyðugt er við betri prísnum

GRÆKARIS DJURHUUS
MAGNUSSEN

Í Sosialinum leygardagin í farnu viku søgdu stjórin og seltstjórin á Faroe Seafood Prime, at nógvi óvirkaði fiskurin, sum fyrri tíðina verður sendur av landinum, kann kollrenna alla føroysku flakavinnuna. Men øll eru ikki samdu við hesum.

Ein fyrrverandi flakavirkisstjórin sigur við Sosialinum, at tað sum fyrst og fremst er neyðugt, er at vit mugu duga betur at selja.

- Vit mugu selja soleiðis, at avreiðingarprísirnir í Føroyum kunnu taka kappingina upp við prísirnar uttanfyri Føroyar. Skip og fiskimenn skulu jú eisini liva, sigur fyrrverandi flakavirkisstjórin við Sosialin.

Hann heldur tað vera burturvið at gera lógir, sum banna føroyskum skipum at fara uttanlands. Í 1995 vórðu trolararnir, sum fóru eystureftir, noyðdir at avreiða fiskin

í Føroyum. Prísurin, teir fingi fyrri fiskin, vara 4,40 kr. kilo. Prísurin í Onglandi var um tað mundið umleið 11 kr. kilo fyrri sama slag fisk.

Fyrrverandi formaðurin í Búskaparráðnum, Sofus Olsen, finst í grein aðrastaðni í blaðnum í dag, at teimum, ið ikki dáma at føroysk skip avreiða í m.a. Onglandi. Hann sigur millum annað:

„Allur hesin misvisandi ágangurin móti primerivinnuni, móti teimum, sum eiga fórnir, móti teimum, sum mánna tey og sum eiga lívið í okkum, eigur at stødga, sigur Sofus Olsen.

Hann sigur eisini, at tann, ið kennir eitt sindur til fiskivinnu, veit, at tað bert er ein fullgóð orsök til at skipini sigla til bretlandsmarknaðin við fiskinum.

- Orsøkin er so at siga altíð tann, at prísirnir eru munandi hægri í Bretlandi enn í Føroyum, sigur Sofus Olsen.

Nú koma pengarnir

3.700 fólk fáa í næstu viku tilsamans 4,2 mió. krónur, sum tey eitt tíðarskeið í 1993-94 fingi ov lítið frá Arbeiðsloysisskipanini

RANDI JACOBSEN

Umleið 3700 fólk, sum vóru arbeiðsleys í tíðarskeiðinum frá 1. apríl 1993 til 7. november 1994, fáa umsiðir pening, sum tey hava biðað leiingi eftir at fáa frá Arbeiðsloysisskipanini.

Í miðal fáa fólkini 110 krónur í part, og tey sum fáa mest, fáa umleið 4000 krónur.

Orsøkin til at ALS nú noyðist at gjalda út henda pening er, at tá landsstýrið í 1993 við kunngerð lækkaði hægstu útgjaldingarupphæddina úr 70 niður í 67 % av 40 tíma vikuløn sambært sáttmálanum millum Føroya Arbeiðarafelag og Føroya Arbeiðsgevarafelag, men lands-

stýrið gloymdi at lýsa kunngerðina.

Frá 1. apríl 1993 til 7. november 1994 vórðu bara útgjöldin í mesta lagi 67 % av 40 tíma arbeiðaravikulønini.

Stýrið fyrri Arbeiðsloysisskipanin helt, at tá landsstýrið hevði gjørt tað mistak ikki at lýsa kunngerðina, skuldu arbeiðsleys, sum høvdu fingið ov lítið í tí tíðarskeiðinum, fáa munin útgjaldan.

Og tað fáa tey so í næstu viku. Tey, sum hava rætt til at fáa pening, fáa beinleiðis boð frá Arbeiðsloysisskipanini. Goldið verður út sambært teimum upplýsingum um útgjaldingargrundarlagið, sum Arbeiðsloysisskipanin hevur.

Kristjan á Neystabø er sannførdur um, at tað tænar føroyska samfelagnum og føroysku alingini best at útlendskt fæfingi kemur inn í alivinnuna. Mynd: Jens Kristjan Vang